ગઝલ-તરાના

યાને

બુલબુલકા-ગાના

હુસેન મિરઝા બુકસેલર ઍાર પબ્લિશર

ઠિકાણા-નિશાનપાડા રોડ મુંબઇ પોસ્ટ નંબર ૯.

दत्तात्रय प्रिन्टींग प्रेस कांदेवाडी मुंबई नं. ४.

हुसेन मिर्झा बुकसेलर, निशानपाडा रोड मुंबई नं. ९.

उरदु झुबान ओर [illegible] पढनेके काबील किताबें.

मोलुद सरीफ	०—४—०
तोता मैना ८ भाग	०-१४-०
दीलकी कली	०—२—०
हदीयतुलमुस्लेमीन	०—२—०
कव्वाली कीमाहेफील	०—८—०
मोलूद गुलजारे जन्नत	०—६—०
शहीदे करबला	०—६—०
जंगनामा जेतुन	०—५—०
पिआरीरका आशीक	०—३—०
लैला मजनुं	०—३—०
इन्दरसभा	०—३—०
पनसुरा	०—३—०
किस्सा खलीफा हारून रसीद का	०—३—०
किस्सा गुलसनोबर	०—३—०
जोसे जवानी	०—२—०
दादरा बहार	०—२—०
लतीफे बिरबल	०—२—०
गव्हरजान	०—२—०
किस्सा नाजनी पठन	०—२—०

कुरान सरीफका	
पहेला सीपारा	०—२—०
किस्सा आहु	०—२—०
बुड्ढे की शादी	०—२—०
दिलरूबा माशुक	०—२—०
चमकती बिजली	०—२—०
कैसी अंखिया फेरली	०—२—०
नाजेमहे बुवा	०—२—०
कव्वालकी माशुक	०—२—०
शहादत नामा	०—२—०
सखावत नामा	०—२—०
सकरात नामा	०—२—०
ख्वाजाकी जोगन	०—२—०
रंडीबाजकी जोरू	०—२—०
जोरू नामा	०—२—०
नूर नामा	०—२—०
बोलती मैना	०—२—०
जोगीका बरन	०—२—०
चुरनका लटका	०—२—०
जंगनामाबीरूलअलमका	०-२-०
शादीनामा वफातनामा	०—२—०

दत्तात्रय प्रिन्टींग प्रेस कांदेवाडी मुंबई नं. ४.

૭૮૬

ગુજરાતી કૉપીરાઈટ રાગ ગજલ કવ્વાલી.

તુને ફલક યે ક્યા કીયા બુલબુલ સે ગુલ જુદા કિયા
શરબતે વસ્લકી જગહ શરબતે ગમ પીલા દીયા
બાદે સબા તુ ગોર કર જાતી કહાં હૈ છોડ કર
તુજ પે ખુદાકા હો કહર બુલબુલ સે ગુલ જુદા દીયા
ફીરન કીસી સે કહીયેગા દાવ વએ ઇશ્ક હૈ ગલત
હમને તુમારે ઇશ્ક મેં મરકર તુમેં બતા દીયા
મૈયત પે મેરી આયે વોહ ગયરો કો સાથ લેકે વાહે
ઠોકર લગા કે ઉસને ફીર કુસ્તયે ગમ જીલા દીયા
પૂછા કબન જીતે જી કહીં જીગરકા માજરા
કબ પર અબ વોહ યે હૈં ખાક મેં જબ મીલા દીયા
ખાના ખરાબ ઇશ્ક ને દોનોં કો બસ જુદા કીયા
જીંદગી મેરી છીનલી મજનું મુઝે બના દીયા
ખુબ કીયા હૈ આપને ઉસ શાહીદે નાજ કા
દૂર્દે હૂએ મજાર પર આકે દીયા જલા દીયા

સતી મંજરી— રાગ—ગઝલ—કવ્વાલી.

સુબહા જન્નતસે તેરા શ્યામ જે આરામ રહા,
તડપા પરવાના તો ક્યા, શમાકો આરામ રહા,
મુજકો આના હી પડા, તેરી મદદકો બુલબુલ,
જબ તેરે વાસ્તે દાના, ન રહા દામ રહા,
મેં યેહી સમજા થા કે, કલજુગમેં કોઇ ભક્ત નહીં,
તેરી ભક્તિસે યે સમજા, કે મેરા નામ રહા,

સરસ્વતી જાન—રાગ કવ્વાલી (અરે જાને વાલે !)
અરે જાને વાલે, જરા આંચલ હટા દેના;
મુજે અપની જવાનીકી, કસમ સુરત દીખા દેના !
કીસીકા ઝાંખના ઔર, ઝાંખકર ચિલમન ગીરા દેના,
હમારા દેખના ઔર, દેખકર આંસુ બહા દેના,
કહેંગી સારી દુનિયા હાય ! ઝાલિમ ક્યા તરીકા હય;
કે અપને ચાહને વાલેકો, જુઠા આસરા દેના !
દેના કે બાદળી લેને, ન દેગા ચયન યે ઝાલિમ;
મે દીલકે વાસ્તે છોટીસી, એક તુરબત બના દેના,
જો પુછે તુજસે કાસિદ, મેરે દીલકી ખાના બરબાદિ,
હથેલી પર ઝરાસી ખાક, રખના ઔર ઉડા દેના !

રાજ–તીલક—   રાગ–ગઝલ–ઉસ્તાદી.
મોરે સૈયાં પે બલ જાયાં રે, દેખો મય બાલકુંવારી,
રસકો ભરી નાહિ અંખીઆ મીલાવો, જીગરકે જખ્મ ક યારે[૨]-મોરે.
અર ચુકે હમ ઔર ન મારો, હમરી લાજ રખૈયારે–મોરે

વીર અભિમન્યુ—   ગઝલ
મોહે પીકી ડગરીયા બતાદો સખી, બાટ તકત મૈંતો હાર ગઈ;
અંક ભોર ગયે પરસાં રણમે, દો રોજ ભયે મોહે દર્શનમેં;
નહી નૈન મેં નીંદ ન કલ મનમેં, ભઇ બૈઠ બીઠાયે બીરહનમેં
પર મોરે લગાકે ઉડાદો સખી—મોહે પીકી
બીન નીરકે મીન જીયેગી નહી, બીન પીયકે તીય રહેગી નહી;
જબલો મુંખ ચંદ્ર લખેગી નહીં, તબલો યેહ ચકોરી છકેગી નહીં;
મેરે ચાંદકો કોઇ ઊગાદો સખી—મોહે પીકી

રા, માંડલીક રાગ—તોટકની રાહ.

હઠ છોડ સખી ચલ સંગમેરે, તોહે કુંજમેં કાન બુલાવત હય,
નહીં તુમ બીન વાકો ચયન પરત, નહી ખાનપાન કચ્છુ ભાવત હય,
મોર મુગટ નહીં પહેનત હય, નહીં અંગ સુગંધ લગાવત હય,
નહીં ધેનૂ ચરાવત્ત જાત સખી વોહે બંસી નાદ ન ભાવત હય.
ક્યું એસો હીયો તેરો કઠીન ભયો, તોહે લાજ શરમ નહીં આવત હય,
જાકો જોગી જન ધ્યાન ધરત, બ્રહ્માદીક પાર ન પાવત હય,
એક બાત ન જૂઠ કહું સજની, અબ કયા ઈતના તરસાવત હય,
પિયા માધોસેં એંગે મીલો પ્યારી, વોતો તેરોહી નાજ ઉઠાવત હય,

મતી મંજરી— રાગ—ગઝલ—કવ્વાલી.

ભગત બેચેન હો ક્યુ કર. તુમે આરામ રહે,
આ ગયા શામ યહાં, ઔર કહાં શામ રહે,
દુઃખને છેદા હે યે મન. રંજસે સુખા હય બદન,
અબ તેરે મુખસે લગી બંસરિ યે સ્યામ રહે,
લાજ કયા અપની ગવાસે યે ન ાલે બતના,
દાસી લૂટ જાવે તુ, ? કુહમેં બિશ્રામ લહે
નામ લેવાકુ ન હો, નામ હે સાંઈ ગીરધર,
આપકી મંજરી કે, નામકા કૂચ્છ નામ રહે.

ચલતા પૂર્જા— રાગ—ગઝલ—કવ્વાલી

બાવરી બાવરી કહયિા નાદાન લોગ બાવરી,
હી જાનીયે; બાવરી, ગુઈયા પિતા કારન—નાદાન
કોરે ગોરે મુખ પર ઝુલકી ઉદાસી, કારે કરૂ મયતો દરશકી પ્યાસી,
શું છુપશ ન જરારી વારી વારી વારી—નાદાન

સતી મંજરી— રાગ—ગઝલ—કવ્વાલી

કોઈ ફરીઆદ તો સુનલે, કીસી નીરદોષ અબલાકી,
દીયા બનવાસ ગુરબતને, દોહાઈ રામ જાનકી,
જીગરમેં પડ ગયે સુરાખ, ગમસેં હોગઈ કાટાં,
બની હય બંસરી અબ દેહ, યે સારી કન્હયાકી,
અહમન હો ગયે બેરહમ, નહી હય છત્ર છત્રીકા,
મુસલમાનો તુમ્હી દોડો, મદદકો એક કન્યાકી,

ચલતા પુર્જા— રાગ—કવ્વાલી

યુ ઝુલ્મ કર ન જાલીમ, લુત્કો કરમકે બદલે,
એક દીન તુઝે મિલેંગે, જુલ્મો સિતમકે બદલે,
ઇસિ જુલ્મે ના રવાકી, આખર સજા મિલેગી,
દોજખકા ગાર હોગા, બાગે ઇરમકે બદલે,
ઇસ અયસે આરજીપર, ફુલા હુવા હય નાહક,
મીટટીકી કબ્ર હોગી, જાહો હશમકે બદલે,
દૌલત ન સાથ દેગી, અજમત ન પાસ હોગી,
કીડે કફનમેં હોંગે, જાહો હશમકે બદલે—

વીર કેશરિ— રાગ કવ્વાલી

જબ દીલ ન હો કાબુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, યેહ જાને ખુદા હય,
સચ હય જો મહોબ્બતમેં કીસીને જો કહા હય, આફત હય બલા હય,
આઝારે મહોબ્બતસે, તો અલ્લાહી બનાઓ, યેહે ગમ ન દીખાઓ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય, બેકાર દુઆ હય,
શાયદ કોલગે કોસને અંદાઝ, તો દેખો કુછ ઔર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે સીવા, કોન છુપા હય, આખરકો કુલા હય,

સરદારબા— રાગ-ગઝલ-કવ્વાલી.

બંસીવાલા આજોરે મારે દેશ, થારી સાંવરી સુરત પ્યારો બેસ-બંબા,
આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક;
ગિણતાં ગિણતાં ઘીસ ગઈ મોરી આંગરીયારી રેખ,
સાંવરીઆ. રસીલા, સલુણા, પીવાપે જીયામેં કરૂ એ નીસાર
હમતો જોગી પ્રેમ કેરે, પ્રેમ હમારો દેશ,
સુધ નહી પાઇ પીઉકી. તબ લીનો આ બેસ-થાગી-બંસી,

નઇ ગજલ, કવ્વાલી.

અબ જાનેદો બસ જાનેદો વોહ બેવફા જાતા રહા,
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા,
જીસકો છાતીસે લગા રખાથા મંયને શોક સે
વોહ મેરે નાજોં કા પાલા દીલરૂબા જાતા રહા,
તન દીયા ઔર મન દીયા ઔર ધનભી સારા દે દીયા,
ફીરતો બાકી કયા રહા વોહ દીલકો તરસાતા રહા,
તીરે નીગાહ સે છેદકર સીના જીગર જખ્મી કીયા,
અયસા સીતમ હમપે કીયા દર દર વોહ ભટકાતા રહા,
ઉસ બેવફા માશુક ને કયસા જલા રખા મુજે,
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા,
તન મન તો સારા જલ ગયા અબ કયા રહા ધસ જાનમેં,
ધુંની રમાકર ઇશ્ક કી કફની કો રંગવાતા રહા,
ખુદ ખુદા બેજાર હૈ જો કૌલ સે જુટા રહે,
ઇસ આંસસે બેજાર હંય ઝુટા તો ફીર જાતા રહા,
દર્દ દીલભી હૈ મુઝે મકસુદ ઔર જખ્મે જીગર,
સારી બાતેં તો રહી; વો દીલરૂબા જાતા રહા,

વીર-હમ્મીર— રાગ-ગઝલ-કવ્વાલી.

કભી હીંદુ મુસલમાંકા, રહમ જાલીમ જુદા હોગા,
મગર મઝહબકા કુચ્છ, ફરમાનકી ચકદમ જુદા હોગા,
કરે ભ્યાં હીંદુ કાશીકા, બીરાદર દીનકા મકકા,
અગર ગંગા જમુનાસે, નહી ઝમ ઝમ જુદા હોગા
સ્વરગકી હીંદુકી મન્નત, મુસલમાંકી બની જીન્નત,
કહે હીંદુ નરક હય જહાં, નહિ જહન્નમ જુદા હોગા.
મુસલમા હીંદુ જો સચ્ચે, સભી હય હીંદ કે બચ્ચે,
રહમ દીલ રામસેં બિસ્મિલ, કભી ન રહીમ જુદા હોગા
પ્રભુકા કોઈ હે પલ્લા, પુકારે સરજીદે મૌલા;
જુદાઈ જીઅમે ઉસકુ, ખુદા માલમ જુદા હોગા.
દસમકી યહ જુદાસેં, બના હય દોનુંકા જોડા,
કહે બ્રહ્મ કસમસેં હમ, ન દમસેં દમ જુદા હોગા

નઇ. ગજલ

જુદાયા કયમી ખુસીઅંતાં મેં જો તાજ વાલે પડે હુએ હૈ,
કદમ કદમ પર હમારે ખાતીર સીતમકે ભાલે પડે હુએ હૈ,
હમારે મહેમાં જો આએ બનકર તો જુલ્મ કરને લગે હમાંપર,
ગઝબ હૈ અપને મકાંકે બાહર મકાન વાલે પડે હુએ હૈ,
સરોંપે દુશ્મન ખડે હુએ હૈ ગળોંપે ખંજર ખીંચે હુએ હૈ,
દીલોંમે નશતર ચુભે હુએ હૈ જીગરમેં છાલે પડે હુએ હૈ,
હજારો બચ્ચોંસે બાપ બીછડે વોહ તેગ કાતીલસે હોકે ટુકડે,
સુહાગનો સે સુહાગ ઉજડે મકામેં તાલે પડે હુએ હૈ.
હવા જમાને કી બીગડી નીયર, તો જુલ્મ હોને લગે હમોંપર,
સુનાએં ફરયાદ કીસકો જાકર જબાંપે છાલે પડે હુએ હૈ,

નઈ, ગજલ-કવ્વાલી

તુ વોહ મય ખુબી હે અય જલ્વએ જાનાના,
હર ગુલ હે તેરા બુલબુલ હર શમ્અ હે પરવાના,
એ જીસમ હકીકત મેં ક્યા દેખે સીવા તેરે,
સીજદેસે હમેં મતલબ કઅબા હોકે બુતખાના.
યારબ ઇન્હીં હાથોંસે પીતે રહેં મતવાલે.
અજમેર કા સાકી હો બગદાદ કા મયખાના,
યારબ ઇન્હી હાથોંસે પીતે રહે મતવાલે,
યારબ યેહી સાકી હો યારબ યેહી મયખાના,
મસતીમે ભી સર અપના સાકી કે કદમ પર હો
ઇતના તો કરમ કરના અય નઆઝીશે મસ્તાના,
કીસ્મત હે તો ઉસકી હે આંખેં હે તો ઉસકી હે
જીસને તુઝે દેખા હે અય જલ્વએ જાનાના,

ગજલ-રાગ-દાદરા,

તેરી સાંવરી સુરત મોરે મન ભાઈ—
શબે વસલતમેં કયુ સાહેબ ભલા તકરાર કરતે હો
નીકલને દો મેરે અરમાન મુઝે કયુ ખાર કરતે હો,
જગક જગક સારી રયેન ગવાઈ—તેરી
સવાલે વસલ પર ઇનકાર તુમ હરબાર કરતે હો,
હમારા દીલ જલતે હો યે કયું બેજાર કરતે હો,
અરે અપની જીયાસે કયું બીસરાઇ—તેરી
બશીર અબ તુમ રકીબોસે મેરા ઇઝહાર કરતે હો.
મુઝે બદનામ કયું તુમ અય મેરે દીલદાર કરતે હો,
બશીર પીયા તેરે ક્યા મન આઈ—તેરી.

ગજલ, કવ્વાલી

ઉસ દીલે વહશીકી વહશતને તો રૂસવા કર દીયા,
ખુદ તો દીવાના બના મુજકો તમાશા કર દીયા.
વહાં અહદ બન-કર હુવા મુસાફી આંખોમેં અયા
મીમ બન-કર ઝાંપને-વાલોમે પરદા કર દીયા.
કુમ બે-ઇજિ-નીલ્લાહ મસાફી દલીલે ઇજઝ થી.
ક્યા હે ઠોકરને તેરી મુરદા ઝીદા કર દીયા,
આને ખાલીકને દીખાયે હો કરીશ્મે ઝ્સ્કમેં
હઇ દીલ મૂજકો દીયા તુમકો મસીહા કર દીયા
આ અનલ-હક હક મગક ગુસ્સા થા યું મનસૂર પર,
જાને આશીક ક્યું તૂ અફસા રાઝ મેરા કર દીયા,
ક્યું રીદા મહમુદકા ઉસ-પર નહો કુરબાનો દી,
જીસકી નઝરે લુત્ફને બંદેકો મવલા કર દીયા,

ગઝલ-કવ્વાલી.

ક્યા ખબર થી ઇન્કલાબે આસમાં હો જાએગા.
યાર કા મીલના નસીબે દુશમનાં હો જાએગા,
દોસ્ત બનકર તૂ કરેગા મુઝપે દુશમન કા ગૂમાં.
ક્યા ખબર થી હાએ અયસા બદ ગુમાં હો જાએગા,
સામને કાતીલ કે મુંહસે કુચ્છ ન નીકલેગા જવાબ.
ક્યા દહાને જખ્મ તુભી બેજબાં હો જાએગા,
કુછ ગુલપર ખ્વાબે રાહત અય પરી જાયબા નહી,
જીસ્મ નાઝુક પર રગે ગુલકા નિશાં હો જાએગા.
ઉસ ઘડી આએગા મુંઝકો ઉનકે વઅદે પર યકીન.
જબ ખુદા ઉનકે હમારે દરમીયાં હો જાએગા.

ગઝલ, રાગ—દાદરા.

લાખોં ફીરતે હે અય યાર તેરે જોબનકે મતવાલે,
મીલાથા મુસ્કીલ સે એકયાર—હોગઈ બોસોંપર તકરાર,
અચ્છે હોતે હંય દીલદાર—લેકીન ખુદા ન પાલા ડાલે.
કબતક ગમમેં રહું ઉદાસ—હું મય જીને સે બે આસ;
યા તો આજા મેરે પાસ—વર્ના મુંઝકો વહાં બુલાલે,
પહેલે તુને શીકલ દીખાઇ—ફીર તું કહાં રહા હરજાઇ.
મુઝકો રાતો નિંદ ન આઈ—ચલ ગએ ગમકે દીલપર ભાલે
મંયને કહાકે અય મહેબુબ—તુઝકો હમભી હૈં મરગુબ,
બોલા હંસકર વોહ કયા ખુબ—આંએ બાત બનાને વાલે,
અકબર યહ હુએ લાચાર—જહેરી ગેસુથે ખુમદાર,
ઉનપર પડે ખુદાકી માર—મેરે દીલકો ડંસ ગએ કાલે,

ગઝલ—કવ્વાલી.

ખુને જીગરકો પીતે હંય બસ ગમમેં તેરે યાર,
સહેરે ચમન મેં ફીરતે હંય બસ ગમમેં તેરે યાર,
અયસી હવા ચલાઈ જમના મોહે દીખાઇ,
મેં ચુપકે ચુપકે રોતી હું બસ ગમમેં તેરે યાર,
હું ગમમેં તેરે રોતી મુંહ આસુંઓસે ધોતી,
વોહ કહાં ગયા મેરા મોતી,મેં મોતી બીના નહી સોતી—બસગમમે.
દીલ ઉસીકો દીજીએ જો દીલદાર યાર હો,
કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કદર દાન યાર હો,
મેરી નઝર જો તૂમસે લડગઈ મેં પલંગસે નીચે ગીરગઈ,
વોહ કહાં ગીયા મેરા મોતી પયારો મેં અગ્ની જેસી જલગઈ,
બસ ગમમેં તેરે યાર,—ખુને જીગર કો.

ગઝલ કવ્વાલી

બાબે રહ-મત તેરા બંદોપે ખુલા હૈ-કે નહીં
તુ હીજાબે દીલે મોઅમીનમેં છુપા હૈ કે નહીં,
બંદે તૂઝ પરે ન-ઝર નાઝ તો ફીર કીસપે કરે,
તુહી બતલાદે કે આખીર તુ ખુદા હૈ-કે નહીં,
કયું ડરેં કેહરસે ઉમ્મીદ કરમ કયું ન રખ્ખેં,
તેરી રહમત તેરે ગુસ્સેં-સે સીવા હૈ-કે નહીં,
કોનસે તેરે ખઝાનેમેં કમી હે મવલા,
ફિર મેરે દર્દકા કુછ ઉસમેં દવા હૈ-કે નહીં,

ગજલ-કવ્વાલી

ગજબમેં હે દીલે મુઝતર મુસીબતમે હે જા મેરી.
ખીરા પી ફલક મુઝ પર ખબર લે નવ-જવાં મેરી.
જમીં લરજે પડે વોહ ગુલ ચીરાગે આસમાં હો ગુલ;
કલેજા થામ-લે બુલબુલ સુને ગર દાસ્તાં મેરી.
પડા જબ હાથ બાલેપર તો બરકે હુસ્નને જલકર.
ગહા બીજલી ગીરે ઉસપર છુએ જો બીજલીયાં મેરી.
નીગાહે નાજ. કયા ફેરી અબદ તક હો-ગઇ સયરી,
અદાયે દીલસતાં તેરી લીયે જાતી હે જાં મેરી.
અગર તડપા તુને બીસમીલ વોહ બીસમીસ કયા હુવા ધાઇલ,
ખુદારા ઓ બુતે કાતીલ ઉડાદે ધનજીયાં મેરી,
મોહબ્બત હે લડક-પનને મૂઝે ઝીંદાકે આંગનસે.
ન ખીંચો નોક ગરદનસે ન કાટો બેડીયા મેરી.
ખુદી જબ મીટ-ગઇ તીહીર હુવા રાજે નીહાં જાહીર
ખુદાસે જા-ગબા માહીર નજર પહોંચી જહાં મેરી.

ગજલ-કવ્વાલી.

બઢકે ચીતવનસે જમાનેમે કોઈ તીર નહીં,
તેગે અબરૂકે મુકાબીલ કોઈ શમશીર નહીં.
દોનો હાથોસે જીગર થામકે આયે તો સહી,
ફીર બી કેહતે હે તેરી આહમેં તાસીર નહીં,
જબ રખી સબકી સીલ દીલપે હુવા ઠીક પયદા,
હાયેબીમારીયે ગમકી કોઈ તદબીર નહીં.
સફ્-એદીલપે મુનકકશ હે યે પ્યારી સુરત,
કયા હુવા ગર મેરે પાસ આપકી તસવીર નહી.
રાસતે પર મેરે આ આ-કે વો ફીર જાતા હે,
ઈન દીનો રાહપે ઝારી મેરી તકદીર નહી.

લયલી મજનું - ગઝલે, આગમ-રાગ-ભેરવી.

શાનપે મુજકો તેરી યાર તુ ગલ જાનેદે.
ગરમી એ ફરકસે રહે-ગમકો પીગલ જાનેદે —શાનપે.
શોક હએ તાજાકે મએ નુજકો લપટલું પ્યારે,
જોશે શબબેકો ન થુંબી કીબલ જાનેદે,—શાનપે.
આગ સીલગી હએ રહે જોબનકી ઊંઠ હુએ શાલે,
ઈસી આતશમેં અએ દીલદાર, તું ગલ જાનેદે—શાપપે.
મસ્ત ચશમે હએ મેરી-કએફ મે ચકચુર હુઇ,
હી મસ્તીમે મેરી જાન, નીકલ જાનેદે—શાનપે.
નામ હે મુજકો તુ આરામકા મેરે મજનુ,
કરકે શબરેજ, વ્હો જમાના ઉજલ જાનેદે—શાનપે.

ગઝલે-મોતીજાન, રાગ-ગઝલ બ્યાને-મોહબ્બત.

મજનું તેરી આંખોમે-યા-દીલમે, રહી લયલા,
કયા ખુબ મોહબ્બતકી મંઝીલ, મેં રહી લયલા.
નાહક હો રહા હુયે આગે, બેચેન દીલે મજનું,
એક દીનબી ન બે પરદા, મેહ માલમે રહી લયલા
ખુદ સમ આ સીફત હો કર, પરવાના બનાનાથા,
બે કૈસકે કયુ અપની મેહમીલમે રહી લયલા.
લયલાકે તસવરને, રખ્ખી ન કુછ બાકી,
લયલાહી બના મજનું, જબ દીલમે રહી લયલા.
વાકીફ હો જહાં ઉસકા, કયું કર બને મજનું,
મૌજુદ હરએક દીલકે, મહેમીલેમેં રહી લયલા.

ગઝલે-અકબર—

ગયે દોનો જહાં નઝરસે ગુજર, તેરી શાનકા કોઈ બશર ન મીલા
તેરી હર જગા દેખી નીરાલી ફબન, તેરા ભેદ કીસીકો મગર ન મીલા
તેરા ચરચા જહાંકી જબાનેંપે હે, તેરા શોર જમાનેકે કાનોમેં હે,
મગર આંખીસે દેખા વોહ પરદાનસી. કહી તુ ન તીલા તેરા ઘરન મીલા
કોઈ મીલનેકા તેરે નશાં ભી હે, કહી રૈહનેકા તેરે મકાંભી હે
તુઝે દેખા ઇધર તો ઉધર ન મીલા, તુંજે ઢું ઉધર તો ઉધર ન મીલા
મેં ખુદા જાને કીસપે હુવા હું ફીદા, મેરે હોશો હવાસ નહીં હે બજા
પરે હટ તુ પરી મેરે પાસ ન આ, ચલ દુર તુ મુઝસે નઝર ન મીલા
કહીં દસતે સવાલ દરાઝ નહી, કીસી ઓરપે સું મુઝે નાઝ નહીં,
કોઈ તુઝસા ગરીબ નવાઝ નહી, તેરે દરકે સીવા કોઈ દર ન મીલાં.
ઇસી ફિકરમેં ગૂજારે હેં દીન અકબર, ઇસી ગમમેં ગીને તારે શબ ભરા
કીયા જીસને ઈશારેસે ટુકડે કમર, કભી હમસે વોહ રશ્કે કમર ન મીલા

ગઝલ–કવ્વાલી.

હમસે રૂઠે હંય વોહ ગયરોં કે મનાને કે લીએ,
કયા અજબ બાત બનાઈ હૈ મનાને કે લીએ.
આએ હંય ગએર કે ઘરસે વોહ લગાકર મહેંદી,
કયા નઈ આગ નીકાલી હૈ જલાને કે લીએ
જબ્હાંકે વકત તડપને સે સનમ રૂઠ ગયા,
ખુન હોતા હુવા જાતા હૈ મનાનેકે લીએ.
કયું મરે જાતે હો મીલ લેના શફક ખુબ ગલે.
ઈદ હૈ રોજ મેં તૈકાર હૈ આને કે લીએ.

ગઝલે–અનવર.

જલવા મુઝે દીખા દો અજમેરકે બસૈયાં,
રૂખસે નીકાબ ઉઠાદો અજમેરકે બસૈયાં.
આંખોંમેં અશ્કે હસરત દાગે ફીરાક દીલમેં
દુખકી મેરી દવા દો અજમેરકે બસૈયાં.
સુરત નહી દીખાને હે ઈખત્યાર તુમકો.
આવાઝ હી સુનાદો અજમેરકે બસૈયાં.
હોજાયેં મહો દીલસે યાં મા વ મનકે ઝગડે,
વહદતકી મય પીલાદો અજમેરકે બસૈયાં.
ઉમ્મીદવાર હોકર અનવર ખડા હે દરપર,
બિગડી હુઈ બનાદો અજમેરકે બસૈયાં.

ગઝલે–ઝોહારાજાન.

નહી દીન હંય દુઆ લેલો. કીસી કે કબ્બે મુઝતરમેં.
જવાની આ નહી સકતી મેરી જાં ફીર નયે સરસે.

યેહ કહદો અબરે બારાંસે અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જબસે મેંહ બરસત હય, હમારે દીદ વો તરસે.
કયામત હય કીસીકો પ્યાર કરના, ઈસ ઝમાનેમે,
કઝાંકા સામના રખ્ખા, હુવા હય દીલ લગાનેમે.
મીલા હોગા કીસીકો બા વફા તર મુકદ્દરસે
હુવા હોગા કીસીકા વસ્લ હમતો ઉમ્ર ભર તરસે,
અભી કમસીન હો યેહ નફરત તુમ્હેં ફુલોંકે ઝેવરસે,
અભી નામે ખુદા સેહરા બધેંગા આપકે સરસે.

ગઝલે-બેદમ.

લયલાકો તુને ઐયાર મજનું બનાકે મારા,
કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા
ફોડા હય પથ્થરોસે સર કોહકનકા કીસને,
મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
ઐ યાર તેરી કયા ને રંગીયાં બયાં હો,
બુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા.
ગરજાન ગર્મ બલારો ઐ દીલ નહીં ગમ ઉસકા,
ફર શુકર ફિરને અપના બન્દા બનાકે મારા.
સાબાપર રખ્ખા લીયા લે મુસુમે લુ ઉસને બેદમ,
ઔર સુબહ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા"

ગઝલે-અકબર-કવાલી—

તુમ્હારે હુસ્નકી જબ તક બહાર બાકી હય
જો ચાહો ઝુલ્મ કરો અખતીયાર બાકી હય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દિખાદે ઓ ઝાલિમ,

હમેંભી યાર તેરા ઇન્તેઝાર બાકી હય.
કીયા જો વસ્લકા ઇનકાર ખુલ ગયા હમકો,
તુમ્હારે દિલમેં અભી તક ગુબાર બાકી હય.
વેહ ફસ્લ હયકે ચલો બાગે મયકશી હોજાએ,
શરાબ શીશેમેં હયં ઓર બહાર બાકી હય.
ખુદાકે ફઝલસે ઇતના તો હો ગયા હાસીલ,
કે ઉસકે દિલમેં અભી તક ગુબાર બાકી હય.
તુમ્હારી આંખસે સાબીત હુવા હય અયે અકબર
શરાબે વસ્લકા અબતક ખુમાર બાકી હય.

ગઝલે-મેહબુબ—

દીલ કીસીસેં ન લગના જાના જવાની પનમેં,
ક્યા દાગ દે ગયોરે જાનાં જવાની પનમેં.
સુરત દીખાદે પીયારી દીલકો હે બેકરારી,
કયસી કરૂં ન ભરી જાના જવાની પનમેં.
નેનો કે કર કટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
આંસુસે મેં ધુલાના જાનાં જવાની પનમે.
ટીટટીકા કર બીછોના ઇટોંકા કર શીરાના.
તનખાકમેં મીલાના જાના જવાની પનમેં.
મેહબુબ જાન જાના મે હો ગયા દીવાના,
ગદેરોકી ખાક છાના જાના જવાંની પનમેં.

ગઝલે-કવાલી-બીગગનજાન—

ફીર કર ઝરા નઝર કર ઓ યાર જાને વાલે.
ઇતના નહો સીતમગર ઓ દીલ ચુરાને વાલે.

કુછ નાઝ કુછ તગારીલ કુછ શોક કુછ તજાહીલ
શાહો તેરી અદા કે ઓ મુંહ છુપાને વાલે.
નાસેહ મુઆફ કીજે બસ મુંહી રેહને દીજે,
હમને હઝારો દેખે બાતે બનાને વાલે.
દાના યહાં હીં નાદાં અકલો ખરીદ પરેશાં,
કરતે હેં એસા જાદુ યે દીલ લુભાને વાલે.
ખામોશ અય વિલાયત કરતા હે કયું શીકાયત,
કહતે હેં ઉસકો ઝાલીમ સારે ઝમાને વાલે.

રાગ—ગઝલ.

દિલ હય વહી જીસ દિલમેં; મેંહોબત હો કીસીકી
હય આંખ વહી જીસમેં. શરારત હો કીસીકી.
કયું હાથ શબે વસલ લગાતે નહીં દેતે
માશુક હો તુમ યા કે, અમાનત હો કીસીકી.
શમાકો દેખ કર મયરીલસે, યું કહતા હય પરવાના.
જો ચાહે જલના ઇશ્કમેં, મુજ સાહી જલજાના.
શમાકી બે કરારી કો, કહા પહોંચેગા પરવાના.
તરજના, થર થરાના, સર કટાના, સાફ જલ જાના.
હોતા હય ઉન્હે; રશ્કતો, હો મેરી બલાસે,
જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી.

સમાપ્ત.

પ્રિંટરઃ—જયરામ બાપુજી માલપેકર 'ગોરક્ષણ' મુદ્રણાલય
ઘર નં. ૧૭-૧૯-૨૬ દાણાબંદર મુંબાઈ નં. ૭
પબ્લીશરઃ—હુસેન મિરઝા બુકસેલર નિશાનપાડા રોડ.
મુંબાઈ નં. ૯.

હુસેન મિરઝા બુકસેલર નીશાન પાડા ગેટ મુંબઈ નં. ૯
ઉરદુ ઝુબાન ઓર ગુજરાતી હરફોમેં પહડનેકે કાબીલ કીતાબે.

નાવેલ	રૂ. આ.
યુસુફ દીલઆરા	૦-૧૦
આલનકી બેટી	૦—૮
કમશીનબાબી	૦—૬
પીયારીકા આશીક	૦—૪

મુંબઈકે મશહુર વમારૂફ મુકમ્મીલ નાટક ગાયન મજમાની

જોહરે ઈસલામ છપતા હૈ
એક રૂપીયા

શાને ઈસલામ	૦-૧૦
નુરેઈસલામ	૦ ૧૦
શીમતી મજરી	૦-૧૦
ખુની રાની	— ૮
મોસતાન ગુમાન	૦—૮
દાગે હસરત	૦—૧
નરગીસ: પુતલી	૦—૪
યહુદીકી લડકી	૦ ૬

	રૂ. આ.
બાપકા કાતીલ	૦—૬
ઈન્દર સભા	૦—૨
ફરેબે મોહબત	૦—૩
હાર ગઈ દુનીયાં	૦—૬
ખુબસુરત બલા	૦—૮
સૈયદે હવસ	૦ - ૬
કિસ્સા ખલીફા હારૂન રસીદ	૦— ૩
નાજની શૈતાન બાતસવીર	૦ —૨
જવાહરે ઈશ્ક ખન્જરે ઈશ્ક	૦—૬
કિસ્સા લયલા મજનુ	૦—૬
હલીમતુલ મુસલેમાન	૦- ૮
પનસુરા મે દવાએ ગજુલ	
આરતી મે દરૂદે તાજ વગેરા	૦- ૪
મોલુદ ગુલજારે જન્નત	૦—૫
મજમુએ શહાદત	૦—૬
શાહીદે કરબલા	૦—૬
[illegible] પાની	૦—૮

મશહુર નામી નામી ગજલ કવ્વાલી.

વાસોખ તેઅમાન તથા નસએરોકા ખજાના ...	૦—૬
કવ્વાલકી મહેફીલ	૦—૬
કવ્વાલકી માશુકા	૦—૨
તોહ્ફએ કવ્વાલી	૦—૬
મોલતી મૈના	૦—૨
દીલરૂબા માશુક	૦—૧
ગુલજારે મદીના	૦—૨
બાગે બુલબુલ	૦—૨
નીસારે બુલબુલ	૦—૨
સુરતકા લટકા	૦ ૪
નાઝો મહેબુબા	૦—૨
આઈનએ ઉલફત	૦—૨
કૈસી આંખે ફેરલી	૦—૧
તીર ભી નજર	૦—૨
બમ્બઈકી માશુક	૦—૨
આશક માશુક કી છેડછાડ	૦—૨
ગુલઝાર કવ્વાલી	૦—૬
ખાજાકી બેગમ	૦—૨
મિગાને કબીબર	૦—૨

ગહોર જતન નાવેલ	૦—૮	કબુતર નામા	૦
સનમ ખાને ઇશ્ક	૦—૮	સકરાત નામા	૦
વસલે જમીલ નાવેલ	૦—૪	જંગનામા ઝેબુનકા ગોર	
નેક ખસલત	૦—૬	જંગનામા મહેદીકે અલમકા	૦
કુરેબે ઇશ્ક	૦—૪	કિસ્સા તમીમ અનસારી	૦
કલામે જલીલ	૦—૨	કિસ્સા હાતમ તાઈકા કામીલ	
કિસ્સા હાજી મગરોરી		સાત સવાલ પુરે	૧
શાહાકા	૦—૩	રોજે તુશ શોહદા	૧
શાહ ઈજા હાસાર પરી	૦—૩	કિસ્સા મલેક મોહમદ ખરી	
કુંવારી નામા	૦—૨	ગેતી અફરોજ	૦
દાસ્તાને અમીર હમજા		કિસ્સા ગુલસનોબર	૦
કામીલ ચાર જીલ્દ	૩—/	જોરૂ નામા ફરીગ	૦—૯
તોતા મૈના કામીલ		ખલાકે મોહસનીન કામિલ	
સાત હીસ્સે	૧—૮	ગાને બાગ નુ ઇ કવ્વાલી	૦—૪
રીવાયત સુતરસવાર	૦—૨	કિસ્સા હલીમા દ ઈ	૦—૨

જરૂરી ઇત્તલા.

જ[illegible] ગાવોકે ખરીદારોકો કિતાબે મંગાતે વખત આપના પુ પતા યાને નામ મુકામ મોહલ્લા પોસ્ટ જીલ્લા તાલુકા સાફ સાફ ખત લિખના ચાહિયે ખત સાફ ન લિખનેસે ઉસ ખતકા જવાબ નહી દિ જાતા ઓર ૧ એક રૂપેસે કમકા વી. પી. કિસીકો નહી ભેજા જાતા

કિતાબે મિલનેકા પતા.

જબરદખાં સરીફખાં
બુકસેલર
ઠી. બાપુરાવકા મોહલ્લા
અમદાવાદ.

હુસૈન મિરઝા બુકસેલર.
નિશાનુ પાડા રોડ મુંબઈ નં ૦ ૬.